

Виходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы крѣмъ рускихъ санть) о 5-й год. поп. Литер додатокъ "Библіотека найзнатнѣйшихъ поѣстей" виходить по 3 печат. аркушъ кожного 15-го и послѣднаго днія кожного мѣсяца. Редакція "Адміністрація" підл. Ч. 44 улица Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застороженіе. Оголошенія приймаються по цѣнѣ 6 кр. отъ одного строчки печатної, ви рубр. "Надблане" по 20 кр. в. Реклама неопечатаній вѣльшій отъ порта. Предлати и інсерти приймаються: У Львовѣ Адміністрація "Дѣла". У Віднії Наазенштайн & Vogler, Wallischgasse 10; M. Danke, Kiesergasse 18; G. L. Danke & Co., Singerstrasse 11 в.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ М. Наазенштайн & Vogler, E. L. Danke & Co. Въ Парижії Agence Наваса. Въ Россії Редакція "Кіевской Старини" въ Кіевѣ, поштовій уряди и "Газети Бюро" В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерківська ул. д. Ралли 9.

Съ днемъ I (13) липня зачався III. четвертъ року сегорбочного выдавництва "Дѣла" и "Библіотеки найзнатнѣйшихъ поѣстей". Просимо поскорити съ присылкою залегостей и дальшої предплаты, щоби въ експедиції не потребовалася послѣдовати перерва!

Ново приступаючи Вп. предплатники "Библіотеки найзнатнѣйшихъ поѣстей" достанутъ дерево початокъ зачатою поѣстю И. Тургеневу "Батьки и синки".

Часть патріотамъ зъ Долинського до праць!

По бд. п. Гоппенѣ, послови до Сойму, опорожнилось, якъ звѣстно, крѣсло посольске зъ выборчого округа Долина-Болеховъ. Доси новий выборъ ще не розписаный, очевидно лише длатого, що сегорбна сесія соймова оббудеся, якъ вже майже на певно звѣщають зъ Віднії, ажъ въ мѣсяци грудю. Але-жъ можна надѣятися, що все-таки съ розписаньемъ нового выбору, вже не дуже будуть гаяти, отже Русини Долинського округа выборчого можуть бути заскочений зовсімъ безъ підготовлення и донерва въ послѣдній хвили зачутъ розглядатися въ силахъ, збиратися стими силами, и думати о кандидатѣ. Выхаскуємо сю догадку не безъ підставы, бо о сколько мы могли поинформуватись, патріоти Долинського округа о такъ важномъ дѣлѣ, якъ выборъ посла, доси ще не думають.

Коли-бѣ мы мали такій средства до своєї розпорядности, якъ Поляки, — намъ було бы байдуже спінитися; форса могла бы розвиднитися и въ послѣдній хвили, безъ надто великого страху передъ пораженiemъ. Але-жъ такихъ средствъ у насъ то іменно нема; оні по сторонѣ нашого противника. Тымъ більше дбана и запобѣгливості заздалегодь вівши бути по сторонѣ нашої. Русини муть завчасу опанувати ціль теренъ выборчий, розчиститися съ своїми силами и енергично підготовлятися до кампанії выборчої, почавши вѣдь самихъ першихъ правыборовъ.

Мы вѣдь не можемо допустити, щоби патріоти Долинський не познавали въ нынѣшній пору великої ваги ожидуючого ихъ выбору посла до Сойму, або щоби може вже напередъ усомнювалися въ успѣхъ подниманої

ними працю въ той цѣлі, — перебувши не надто давно такій прикрый досвѣдъ съ выбо-ромъ посла до Рады державної, черезъ не-сподѣваний шахъ зробленій имъ митрополично-правительственнымъ кандидатомъ. Не можемо того допускати, бо мы пересвѣдченій, що патріоти Долинській по перше, певно рѣвно якъ мы, болють надъ малесенькимъ числомъ на-шихъ заступниковъ въ Соймѣ, отже кожда наугода выбору руского посла мусить бути дуже а дуже дорого цѣпена и съ цѣлымъ па-пруженемъ силъ та съ всімъ неустранимостью ажъ до крайніхъ границъ личного по-священія выкористана, — а по друге, що они, рѣвно якъ мы, певно не допускають до себе павѣтъ той гадки, щобъ Русини, по за-инавгурованої колись-тамъ "політицѣ Wink-u" при послѣдніхъ выборахъ до Рады держав-ної, мали вже звѣкатися права користати зъ австрійської конституції, котра писана и для 3-міліонового народу руского въ Австрії! Таке самозреченіе, така резигнація — зна-чили-бы наше конанье въ политичномъ значе-нію. Доки мы живемо и доки закони надають намъ право ба й обовязокъ самимъ про себе помышляти, доти мы не можемо и не смѣмо звѣкатися того права підъ отвѣчальностю и передъ нынѣшністю, и передъ будущиною...

Кандидатомъ, виказанимъ однозгоднимъ мѣніємъ публичнимъ, на округъ Долинській, явився професоръ університетскій д-ръ Оле-ксандеръ Огоновскій. Личностъ кандидата, добре звѣстна патріотамъ Долинськимъ и выбор-цямъ, повинна тымъ більше додати имъ духа и жару. За такимъ кандидатомъ не кождый округъ має щастье вести боротьбу выборчу. Ходить виправдѣ глухій поголоски о іншихъ ще кандидатурахъ изъ сторони рускої, але годѣ допускати, що якъ друга кандидатура була такъ загально призначана отповѣдно и виказаною потребами нашими въ Соймѣ, якъ іменно кандидатура такої сили, якъ д-ръ Олександръ Огоновскій. И мы не хочемо вѣ-рити, що знайшлися такі случаюно вѣдиг-непій кандидаты зъ-мѣжъ Русинівъ, котрій при-доброму вирозумінню интересу загально-ру-скаго схотѣли-бы таки приняти и піддержу-вати свою кандидатуру.

Мы вѣто, якъ кажемо, не хочемо вѣ-рити, а поки-що, зъ обовязку свого, горячо кладемо на серце патріотамъ Долинськимъ —

ихъ обовязокъ патріотичний, якій мають и мусить сповнити зъ уваги на добро загальне при ожиданніи ихъ выбора посла до Сойму!

ЖИДЫ ВЪ ЕКОНОМИЧНОМЪ ЖИТЮ НАШОГО КРАЮ.

IV.

Менѣ душило въ колькохъ мѣсцихъ нашо-го краю закладати маленьку правда го-сподарку, але все-жъ я до неї потребувавъ лѣв-три коровы, коней та дикихъ знарядь до управы робій и мамо волъ я бувт примушений деколи за всякимъ купиномъ їздити на ярмарки по маленькихъ мѣ-сточкахъ. И чого-жъ я і не доглядѣвъ на тихъ торговицяхъ! Безъ жида-барышовника декуда не продасть та не купятъ селянинъ худобу; всюды жадъ вглюснється: тутъ наложити на хлопа 10, 20, 30, 50 кр. або і колька гульденівъ; тамъ урве, огудить, проомѣ, и хлопъ за-для чистого супо-кою дасть колька шѣтокъ, "бѣчніого" барышов-ника, щоби только не посувавъ дѣла.

Тай цѣкавій жъ то люде тіі барышовники по нашихъ маленькихъ мѣсточкахъ! Обдертий, бо-ой, не вимитий, часами цѣлый тиждень або і більше переосидить, або і перележить на якому баразѣ, сирачюсъ съ жінкою або гринаючи на дѣтей, — только ѻть часу до часу запойка за ярмарочнимъ гаморомъ, за тымъ "віварамъ", за тою колотищею, що дає ему легенькій заробокъ, — здаєсь, онъ цѣлый тиждень або і довше пе-редумує надъ тымъ, якимъ бы способомъ хлопа ошукати або і обокрасти. Въ торговий день раз-ненько виходить онъ ва торговицю, виїдуєся, хто має що продати, а хто що купити, порозуміється съ другими барышовниками і неразъ чо-ловѣкъ самъ собѣ давуєся, зъ-йткі тая дрянь умѣє часами отгадати навѣтъ людокъ думки! Въ одну мить, якъ только показаєшся на торговиці, по всѣхъ єї закуткахъ жида-барышовники зна-ють, що ты купуєшъ корову, воли або конѣ, і тебе, вителігентного чоловѣка, въ одній хвили обокочатъ товна та зачине накидати съ ownimi услугами такъ довго, доки не обдурятъ та не цягнить. Що жъ донерва говоряти про хлопа? Въ Буковоку, коло Сяноки я видѣвъ, якъ жида-барышовникъ на ярмарку у якогось селянини купи-вавъ корову за 27 гульденівъ. Порозумівшись съ другими барышовниками, хотѣвъ єї продати бодай за 2 або 3 гульденівъ більше, бо бачивъ, що на нѣй на другій ярмарокъ якъ не отратити, то нѣчого не заробятъ. И отъ оба жида наїшла

до себе ще хлопа, заплатили ему, дали корову у руки, казали запровадити на дальше мѣсце тор-говицѣ тай заявки кождому, хто-бы пытавъ про корову, що то его, хлопока корова. Підкупленій хлопъ зробивъ такъ, якъ ему казали жида. Тогда одинъ барышовникъ знайшовъ купця-селянина, а другій приступивъ до того хлопа, що тримавъ корову, тай зачавъ купувати свою власну худобу. Розпочався торгъ съ підставленою власти-телемъ, до того вмішався другій барышовникъ торгуючи худобу для селянина. Жида соварят-ся, лають, накладаютъ однѣ на другого, а даль-ше и бются. Селянинъ-купець стонѣ затуманен-ный та дивиться на комедію, думаючи, що корова не знать яка добра! И заплатитъ же бут за ю 42 гульдени та ще 1 гульденъ "барышовного"!.. Такихъ сумнівнихъ комедій під час торговъ та яр-марокъ можна подыбати безъ числа по маленькихъ мѣсточкахъ, и велими дорого за нихъ платитъ простий нашъ людъ!

Навѣть той онучарь, що то за ножки пі-ганики, голки, шильки, політички, нитки, пер-стеники, та інчу дробницю громадати за безцінь старій ліній шмати та риньде по нашихъ се-лахъ, неразъ на нашому народѣ доробляю знач-ного майна. Добродушний людъ на селѣ напесе и коневи єїна и бараболь та янець онучареви, а онучарь зоставити за все, окінчивши добре селян-ску вѣтвю та бабъ, колька голокъ та ножиковъ у селѣ, а самъ пойде дальше.

Нехай же въ нашому краю отворится як-е лѣпше жерело доходу, то жида съ своюю спеку-ляцію, съ своимъ обманьстvомъ, съ своюю пере-бѣгливостю буде на мѣсци першій. Подивимося только на тай мѣсцевооти, въ котрýchъ показалася кипчака та земний вбокъ на поляхъ нашихъ се-лянъ! Много то хлопівъ збогатѣло зъ того до-бра? Въ Бориславѣ только два и то одинъ зъ нихъ въ нынѣшніхъ часахъ ледви-ледви дыхає, а жида откаки сталися захваточными. А прецѣнь передъ колькою десятками лѣтъ въ тихъ мѣсце-востахъ було ледви дві родини жида, — нынѣ зновъ ихъ наче хмары у золотий день, годѣ на-вѣть черезъ нихъ корби противопутио!

Много землї въ новѣйшихъ часахъ перей-шло въ руки нашихъ жида. Коли-жъ они такъ мало розуміються на управѣ землї, то мѣгъ-бы хотѣли, що они зовсімъ потратили. Се-оказанье може бути взглядне.

Найлѣпше жида виїшли на купній добрь камеральнихъ. За малій гроші удаюся имъ ку-

НАВѢДЖЕНІЙ.

Оповѣданіе Ив. С. Тургенева.

VII.

Міши заразъ назначили окрему комнату и засіди въ лазні, чого доконче потребувавъ. Всю его одежду, въ книжаль, и кучму, и дѣрай чоботы, все те осторожно зложили въ окрему комору, наділи на него чисте шматье та чоботы и ділку кою одежду, якъ разъ буцімъ умысне шиту на єго зробить и мѣру, якъ то все лучшеє съ бѣда-нані. Коли-жъ прійшовъ до обѣду, вимитий, о-пратний, скіжій, — здававої вамъ такими уже мільми та щасливими, сільвъ такими радощами, такою радиною, — що єй я почувъ щастье и радо-щю. Ділко его якъ-разъ перенівакшилося. У дванад-цять-дцятьхъ хлопакъ бувають такі лица на Велікдені, посла прічастія, коли то они, вима-щій, въ новихъ жупанінахъ, съ напроки-мален-ни комірками, щуть хрістоусуватися съ тату-сю та камусю. Міши, знають тому, осторожно и недобірно дотыкають самъ себе та все при-горохувати: — Шо се? чи не въ нѣбѣ я?.. А на другій дній Міши бувъ дуже говор-кій та веселій. Але вже третіго буцімъ затихъ, хочь при паняхъ ще на силу тримавъ и весе-ливъ ихъ. Нѣ то сумъ, нѣ то задума проходила по єго лицу, а й саме лицо поблѣдо и немовъ скідло. — Ты нездоровий? — пытаю. — Такъ, — отповѣвъ, — голова трошки болить. — На че-твртій дній вже зовсімъ замовкъ, частійше

знають, що онъ супротивъ жінокъ дуже скромный, а друге, я надѣяюся, що таки поправите. И дѣ-стно: за першихъ два дній підъ моїмъ стрѣхою Міши не только оправдавъ мої надїї, але ще й перевишивъ ихъ, а панъ моїхъ таки зачарувавъ. Съ старухою гравъ пікета, помагавъ роз-мотувати пряжу, показавъ два новітні пасійни; сестріцѣ, що мала не злы голосъ, акомпавію-вавъ на фортецінъ, читавъ російскій и француз-кій поезії; розказувавъ обомъ панямъ веселія и пристойні приказки, — словомъ, робивъ піль вся-кія услуги, такъ що не разъ виоказували свое зачудованіе, а старуха павѣтъ заважала, що ось-то часами люде на свѣтѣ бувають дуже неопра-ведливі... Чого, чого про Міши не говорили... а більшъ такій смирний та вважливий... бѣдний Міши! Правда, за столомъ "бѣдний Міши" чогось таки скідлюю облизується, скоро лиши гляне на фляшку. Але досить було погрозити пальцемъ, то зносишъ очі до гори а руку клавъ на серце... немовъ: "Такъ то я божився"... Я теперъ переродався! — завѣривъ мене. — Що жъ? дай Боже! — дума-лось мені... Однако то перероджене педовго ви-корюхувати: — Шо се? чи не въ нѣбѣ я?.. А на

другій дній Міши бувъ дуже говор-кій та веселій. Але вже третіго буцімъ затихъ, хочь при паняхъ ще на силу тримавъ и весе-ливъ ихъ. Нѣ то сумъ, нѣ то задума проходила по єго лицу, а й саме лицо поблѣдо и немовъ скідло. — Ты нездоровий? — пытаю. — Такъ, — отповѣвъ, — голова трошки болить. — На че-твртій дній вже зовсімъ замовкъ, частійше

лаєвичу!.. Я озынувся: при порозѣ стоять Ми-ша, съ отрашнимъ, почернѣлимъ, скаженимъ ли-цемъ. — Николаю Николаевичу! — повторяс (вже не "дядечку"). — Чого тебѣ? — Пуститъ мене... заразъ! — Що? — Пуститъ мене, а нѣ, то я бѣдъ натворю, хату підплю або кого зарѣжу!.. Онь наразъ отріося. — Каждъ менѣ дати мою одежду тай підводу дайте до мурванки, и дроб-никівъ трохи вдаруйте! — Хиба-жъ таї що у мене не въ ладѣ? ставъ я казати. — Не годень такъ жити! — скрививъ зъ цѣлою силами, — го-дѣ менѣ жити у вашої панької, проклятої ха-тї! Менѣ гідко, менѣ не по души такъ спокійно проживати!.. Якъ годинъ ви таке зносите! — То есть, — перебивъ я, — хочеть оказати, що безъ напітківъ и жити не можешь. — Ну, такъ! спрідѣ! — закричавъ зношу, — пустіть мене до моїхъ братівъ, до моїхъ товаришівъ, до моїхъ старцівъ... Геть отъ вашої панької, не-вольничою, противною породи!.. Я хотѣвъ зъ-ра-зу нагадати єму его божбу, его лайку, але такъ нелюдно пахло єму зъ очей, такъ судорожно дрожали вівъ его суставы, а все та такъ було страшне, що я волївъ позбуртио его, та й зая-вишъ, що видалуть єму его манаты и зааріжуть конѣ, а вилявши двадцять-рубльку, положивъ я єї на стіль. Міши стававъ що разъ грізнейшій, але наразъ здрогнувъ, лице перені-вакшилось, вдарившо въ груди, а олѣї такъ ви-брзнули въ дні пробурмітвиши: — Дядечку! мій ангел! я пропащій чоловѣкъ.. опасибогъ! — схватив

речь: что на що дає, нехай має право взгліднути, где его датки идут. Бував и такъ, что громада бывшего священника заряжала скарбонкою; то такъ само вле. Стягивали же довгівъ належить такожъ до тыхъ, котрій скарбонкою заряжали. На подставѣ повномочія, выставленного священникомъ и провізорами церковными, хто будь може довгі стягнути. Я таже бував въ прикромъ положению — стягнити такимъ способомъ довгі церковній. Переїхавъ я не маю и позычаю дальше, на сколько стоять фонды, але жадаю, щоби довжники трималися речинцівъ отдачи, а що найменше, щоби въ припадаючихъ речинцівъ, коли вже капіталъ не може бути сплаченый, бодай оплати процентъ. Консисторій нашій повинна черезъ декандівъ наглядати скарбонки, — не щоби не вѣрили священникамъ, але щоби подважъ бувъ захованый. Контроля вышева анъ скорблє, анъ щодить.

Кончю покликомъ до всіхъ людей доброї волї: Працѣ намъ треба, працѣ и вытрева-
дості! Гірнякъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Галицький соймъ) буде — якъ доносять зъ Відня до "Czas-u" — вже на певно окликаний въ грудні. Розкладъ роботи парламентарнихъ не вибено зовсімъ. Суть выгляды — якъ каже "Gal. Lwowska", що осіння кампанія Рады державної отбудеся коротнѣйше, якъ єе думано.

(До ситуації.) Віденській кореспондентъ працької "Politik-и" стараєся доказати, що опозиція парламентарна розвиває вже широку дѣяльність, щоби виступити въ парламентѣ съ новою въ що більшою силою; більше каже, що опозиція въ своихъ органахъ вже тепер накликє своихъ членівъ, щоби они старанно розсвідати правицю тымъ кінною, о котрому свого часу нагадувавъ министр фінансовъ і можна вже припускати, — якже кореспондентъ — що въ вересні нѣмецькій народовъції не откажутся бѣть того, щоби не помочи нѣмецько-австрійському клубови дойти до звички і силы. Все здається вказувати на то, що подчасъ надходячою осінні парламентарної, въ котрій має закінчитись угода съ Угорщиною, опозиція приготувава головний ударъ, а до того думас не толькъ змінити основною свою дотепернію тактику, але такожъ і використати вій обставини, котрі для неї суть добрій. Въ виду такого стану рѣчей — якже кореспондентъ "Politik-и" — есть великий обовязкомъ правиці, щоби она заразаючи виготовила програму своєї дѣяльності, а ще важливішими є щоби правительство розважало вій обставини і не приступало знову передъ більшою парламентарну ст готовими постановами, котрі єго важуть. Політична ситуація вимагає того, що вже въ першій порї угоды съ Угорщиною, котра має тепер закінчатись, настало порозуміннє і не спускало зъ ока і въ дальшому стадію. Тимъ ускіншою такъ становище правительства въ більшості парламентарної. На всякий слу-
чай не треба спускати зъ ока той фактъ, що зъ сторони нѣмецькихъ народовъціївъ голосують съ юдію признанія світогодству "маневръ обходо-
вий".

(Перший візитъ о залізці гр. Кальнокіого съ кн. Енсмаркомъ.) Зъ Ішлю доносять, що міністеръ дѣлъ заграницькихъ гр. Кальнокі здававъ передъ цісаремъ справу зъ сицихъ розговорівъ съ кн. Енсмаркомъ въ Кисингенъ і се спровадило мало цісаря въ великомъ стедені вдовогоді. Відъ зъ тѣхъ мала розніти — якъ каже "Politik-и" — якъ високо поставлена особа, која перебуває тепер въ Ішлю і стоїть въ близкихъ относинахъ до двору. Особа та мала въ дівочихъ кругахъ сказати межи виши: "Нашъ цісарь вірить тепер въ дальше триванье европеїского мира і має після того, що Кальнокі показувавъ, повну підставу то вірити".

(Залізець Гастайнікъ.) Для 2 с. м. приїхавъ до Гастайнікъ кн. Енсмаркъ съ женою. Такъ отже суть вже въ Гастайнікъ нѣмецькій цісарь, цісаревъ австрійській, кн. Енсмаркъ, нѣмецькій тайникої сопітникъ гр. Біловъ а сими дніми має ще приїхати цісарь австрійській і гр. Кальнокі. Всі проявленія визначає рѣшучо, що дружба Нѣмецькій зъ Австрією ще ніколи такъ не вилівалась якъ на сьмій залізці, а о властивостіхъ характера цілі залізці кажуть відъ, що більше має чистою натуру політичну. Противъ кого же вимірюєтъ сь залізець, писає "N. Fr. Presse", може проти Франції? На разъ такъ-бы оно здавалось; на ділѣ однакожъ більше вимірюєтъ противъ Россії. На відомій побоїщі скіпетримъ мімо всіхъ занеречено показувавъ такій хмару. По причинѣ залізці въ Кисингенъ голосено загально и вірено, що Россії занеречено залізціи трохи, приготувавши залізець до обохъ сусідніхъ державъ; се здавалось підтверджати подорожній архін. Кароля Людвіка до Петербурга. Тепер однакожъ факти показують інакше. Мін. Гірсь не бачавъ съ інвесторами обохъ сусідніхъ державъ; може і дійстівно бувъ перешкоджений, і то би его оправдано; але якъ оправдати поступованіе російської праси, котра робить Нѣмецькій закиди недільності, нападає на Австрію і заважає до вісімъ вісімъ, коли архінъ австрійській єї відъєзди? Але єї оправдати відъєзди.

(Залізець Гастайнікъ.) Для 2 с. м. приїхавъ до Гастайнікъ кн. Енсмаркъ съ женою. Такъ отже суть вже въ Гастайнікъ нѣмецькій цісарь, цісаревъ австрійській, кн. Енсмаркъ, нѣмецькій тайникої сопітникъ гр. Біловъ а сими дніми має ще приїхати цісарь австрійській і гр. Кальнокі. Всі проявленія визначає рѣшучо, що дружба Нѣмецькій зъ Австрією ще ніколи такъ не вилівалась якъ на сьмій залізці, а о властивостіхъ характера цілі залізці кажуть відъ, що більше має чистою натуру політичну. Противъ кого же вимірюєтъ сь залізець, писає "N. Fr. Presse", може проти Франції? На разъ такъ-бы оно здавалось; на ділѣ однакожъ більше вимірюєтъ противъ Россії. На відомій побоїщі скіпетримъ мімо всіхъ занеречено показувавъ такій хмару. По причинѣ залізці въ Кисингенъ голосено загально и вірено, що Россії занеречено залізціи трохи, приготувавши залізець до обохъ сусідніхъ державъ; се здавалось підтверджати подорожній архін. Кароля Людвіка до Петербурга. Тепер однакожъ факти показують інакше. Мін. Гірсь не бачавъ съ інвесторами обохъ сусідніхъ державъ; може і дійстівно бувъ перешкоджений, і то би его оправдано; але якъ оправдати поступованіе російської праси, котра робить Нѣмецькій закиди недільності, нападає на Австрію і заважає до вісімъ вісімъ, коли архінъ австрійській єї відъєзди?

(П. Юліанъ Медведівський, б. ректоръ и професоръ на львівській техніцѣ, предложивъ віденській Академії наукъ свою працю: "Beiträge zur Kenntnis der Fossilien d. Miocäns bei Wieliczka und Bochnia".

(Въ недільномъ додатку літературному до красного днісниці "Nasz Narod" північної въ перекладѣ чеській опублікано Юрія Федкевича п. з. "Vlastka", — перекладъ Ігоря.

(О. Василь Колитчакъ, катихит гімназії въ Тернополі, записавъ въ користь бібліотеки "Народного Дому" цілу свою богату і цінну бібліотеку въ варгусту колика тимою зъ, застерігнути собъ уживати єї до смерті. Управляючій Советъ "Народного Дому" виславъ бібліотекаря

зови міра торжественну санкцію. Мимо того єсть въ Петербургѣ бажанье, щоби Россія могла чрезъ нѣмецько-австрійській союзъ узыскати подпору на вісімъ. Такои підпори не отказуvalи Россії нѣкіи анъ Австрія анъ Нѣмецькія. Але коли бы Россія хотіла на Балканѣ силою отзыскати назаїтії свої пригласаючі виміръ, то Австрія і Нѣмецькія немогли бы на то згодити, бо не знають, якъ далеко пішла бы тоді Россія і чи не хотіла бы ще занять Константинополь. Кождій признаєтъ, що Австрія і Нѣмецькія немогли бы на то згодити, якъ змістъ єї виміръ, але що найменше, щоби довжники трималися речинцівъ отдачи, а що найменше, щоби въ припадаючихъ речинцівъ, коли вже капиталъ не може бути сплаченый, бодай оплатиши процента. Консисторій нашій повинна черезъ декандівъ наглядати скарбонки, — не щоби не вѣрили священникамъ, але щоби подважъ бувъ захованый. Контроля вышева анъ скорблє, анъ щодить.

— Богдана Дѣдіцкого до Тернополя, щоби зробити списи дарованыхъ книжокъ і втагнути ихъ до інвентаря.

— Пала Левъ XIII закупивъ въ Римѣ палату Мігнаеллі за 1½ мільйона франківъ і въ ній устроє велике мѣсто, що позицію печатию за ½ мільйона франківъ для видавництва книгъ релігійнихъ.

до ярославської гімназії і въ тімъ напрямъ звіли випущені на міськівськихъ і сельськихъ жителівъ. — Іосифъ Пелєхъ, катихитъ при ц. к. гімназії въ Ярославлі.

— Курсъ телеграфичний для мужчинъ открыває дирекція пошти і телеграфії у Львовѣ д. 1 л. жовтня с. р.

— Вибрій до Ради держави зъ курінів большихъ поспільств округа Тернополь-Збаражъ-Скалатъ-Теребовля розписаній на 14 л. вересня.

— Учительські испити до школъ народнихъ і відьмовихъ розпочнуться сен. осені у Львовѣ д. 21 л. вересня. Кандидати і тѣ кандидатки, котрі склали правитво испиту зрѣlosti, можуть зголосувати по 3-літньої практицї, а кандидатки звичайні по 2-літньої практицї бѣль часу змінити зр

